

פרשת בא

נושא השבוע: סעודה משפחתית

מה בפרשה

- **מכת ארבה ומכת חושך.**
- **מצוות הפסח ומכת בכורות - ה'** מצווה לקחת שה ולשחוט אותו ביום הארבעה עשר לחודש בין הערביים, לסמן את פתחי הבתים של בני ישראל בדמו ולאוכלו בליל חמישה עשר. באותו לילה יכה ה' את כל בכורי מצרים.
- **זבח הפסח ומצוות אכילת מצה -** את היום ההוא יחוגו בני ישראל בכל הדורות ויעשו חג אשר בו לא יאכל ולא ימצא חמץ.
- **יציאת מצרים -** ו"השאלת" כלים יקרים ובגדים מהמצרים.
- **מצוות שנקבעו לדורות לזכר יציאת מצרים -** דיני קרבן הפסח לדורותיו, דיני הקדשת בכור ו"פסח דורות" - מצוות הגדת מצרים לדורות.

נושא השבוע

אהרן ומשה נצטוו לומר לבני ישראל לקחת שה, לשחוט אותו ביום הארבעה עשר לחודש הראשון בין הערביים, לסמן את פתחי הבתים בדמו ולאוכלו ביום החמישה עשר. ביום זה יכה ה' את כל בכורי מצרים. את היום ההוא יחוגו בני ישראל בכל הדורות כחג הפסח. אכילת בשר היתה תמיד **אירוע חגיגי** בתקופת המקרא. שחיטת בעל חיים לא היתה דבר של יום ביומו. בעולם שבו לא היו אמצעים לשימור בשר, כשנשחט בעל חיים, התכנסה המשפחה כולה **לארוחה חגיגית**. עד שנבנה בית המקדש נהגו להקריב חלק מן הבשר לאלוהים **בכל פעם** שאכלו בשר. רק לאחר שנבנה בית המקדש והותר להקריב קורבנות לה' רק בו, הותרה גם **שחיטת חולין**.

מדרש

סיפור זה, מז'אנר "**מעשי חכמים**" עוסק בדמויות מוכרות וחשובות מתקופת התלמוד. רבן גמליאל היה נשיא ממשפחת נשיאים חשובה, ושאר החכמים היו **מגדולי הדור** בתקופה זו. ניתן לפתוח בשאלה: כשאנחנו באים לאירוע במשפחה: חתונה, ברית, בר-מצווה – מי מגיש לנו את האוכל? בדרך כלל מלצרים. ומדוע לא האדם **שיזם** את האירוע, שהזמין אותנו? כי הוא **מרכז** האירוע, הוא צריך להיות **פנוי** לקבל את פניהם של האנשים וגם להנות יחד איתם, ואם כך אצלנו - ובוודאי כאשר אנו מדברים על **נשיא ישראל!**

קריאת המדרש ודין

ניתן לערוך סקר בכיתה: מי בעד כל אחת מהגישות? איזה מהתירוצים **משכנע** יותר? כדאי לשים לב כי התירוץ של רבי יהושע מתבסס על "**תקדים**": מקרה קודם שקרה, ולא לאדם פשוט אלא לאברהם אבינו. ניתן לסכם כי **הכנסת אורחים** היא זכות, בה רצה רבן גמליאל זכות. כך שאם האורחים רוצים בטובתו, עליהם להרשות לו לשרתם, כי כך הוא מרוויח שני דברים: גם את **ההנאה** וגם את **הזכות** שבמצוות הכנסת האורחים.

מסיבה משפחתית / מיכל סנונית

אבא שמנת ואמא ריבה

עשו מסיבה.

ומי הכל בא?

הצנון לבוש כמו אדון

עמו הצנונית

ולח שמלה ממשי אדמונית.

וילדים קטנים בהמונים

שורה שלמה של אפונים.

דודה לחמניה

דודה עגבניה

בן-דוד בצל

בן-דוד חרדל

ועל כולם טפטף עצמו דוד שמן

אחר מעט אבל הגיע גם דוד לבן.

שכן מרק שכנה פילה וילדתם ביצה,

שמעו על המסיבה ובאו במרוצה.

אכלו, שבעו ולקקו את הלפתן.

אמרו תודה רבה, היה טעים גם מצוין.

פתאום, אחרון, הגיע סבא הקפה.

שאל: מה, לא חכיתם לי?

זה לא יפה!

אז סבתא קרס אמרה ברוב חיבה:

זו מסיבה ומי שבא ברוך הבא.

ש
י
ר

